

El vi

Gramona Gessamí

2010

Medalla de Plata al concurs de Vins i Caves de Catalunya Girovi 2011. El definiria com un vi encisador i atractiu com el seu nom. Aroma afruitada que recorda els raïms de varietats aromàtiques amb què s'ha elaborat: Muscat de Frontignan, Muscat d'Alexandria, Sauvignon blanc i un 5% de Gewürztraminer que el fa exòtic i melós. És un vi fresc, aromàtic

que et fa pensar en un jardí de roses i gesamins. Molt ben compensat per una acidesa equilibrada. Les varietats han estat elaborades en el seu moment òptim de maduresa i vinificades per separat. Maceracions peliculars pre-fermentatives, amb premsat suau i aprofitament del most flor. Tot un procés molt meticulós per aconseguir una qualitat d'alt nivell, amb

llarg darrera gust. Preu aproximat 8 euros. Degustat als primers mesos després de la seva elaboració és ideal tot sol, fred i com aperitiu. Aguanta perfectament més d'un any a l'ampolla, ben conservat. Deliciós amb un salmó fresc a la planxa.
El celler elaborador: Celler Gramona, molt conegut pels seus caves de gran qualitat. Amb el vi Gessamí, és guardonat cada any en concursos nacionals i internacionals.
Per a més informació: www.info@vinsilicorsgrau.com i www.girovi.cat

Agust Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

Col.leccionisme

Avions militars

La filatèlia recorda el centenari de l'aviació militar espanyola

Xavier Romero

Fa uns dies aparegué una nova sèrie filatèlica, aquest cop dedicada a commemorar el centenari de l'aviació militar espanyola, si es pren com a referència que el mes de febrer del 1911 arribaren a l'aerodromom madrileny de Cuatro Vientos procedents de França dos avions Henry Farman, i un altre model Maurice Farman, adquirits llavors pel capità d'enginyers Alfredo Kindelán.

Aquells aparells gairebé precursors i confeccionats en fusta i roba, amb motors de 50 CV, es farien servir per desenvolupar el primer curs per a pilots militars, essent aleshores alguns dels seus distingits alumnes els capitans Kindelán, Herrera i Arrillaga, i els tinents Barrón i Ortiz Echagüe, tots ells pioners i ben coneguts que engendrarien la història de l'aviació militar d'aquest país.

L'emissió en qüestió està formada per un full-bloc amb quatre segells de 0,65 euros de facial i que mostra aquests aparells, segons la informació que ens facilita el servei filatèlic de Correus: L'helicòpter Aerospatiale SA-332 Super Puma que entrà en servei l'any 1982 i gràcies al qual es manté una alerta SAR (recerca i salvament) de 24 hores tots els dies de l'any a les Balears, les Canàries i Madrid. A més d'utilitzar-se a Herat (Afganistan) per fer evacuacions sanitàries aèries, també es fa servir per desplaçar personalitats. Està equipat amb dues turbines que produeixen 1850 CV cadascuna i té un radi d'acció de 200 milles nàutiques.

L'avió CASA-101 Aviojet està en servei des del 1984 i ha servit per formar més de 1.200 pilots militars. Desenvolupat i fabricat a Espanya, és un monomotor biplaza destinat a l'ensenyament

bàsic i avançat. Té una autonomia de sis hores de vol i és l'avió de la Patrulla Acrobàtica Àguila, així com el símbol de l'exèrcit de l'aire.

El Lockheed C/KC-130 Hércules, en actiu des del 1973, és l'avió de transport tàctic per excel·lència. S'utilitza en operacions d'ajuda humanitària, de manteniment de la pau i en exercicis. Dotat de quatre motors T-56 turbohèlix, està destinat a transportar paracaigudistes i a llançar material en vol, ja que pot transportar fins a 20 tones de càrrega. L'Eurofighter EF-2000 Tifón va entrar en servei l'any 2003 i és l'avió més modern de l'exèrcit de l'aire. Compta amb dos motors i està destinat a defensa i atac. La seva velocitat és dues vegades la del so, té un radar amb un abast de més de 150 quilòmetres i se li pot adaptar una gran varietat d'armament.

L'aviació militar espanyola gaudeix d'un palmarès impressionant, dels més selectius de tot el context internacional. Un dels seus viatges històrics, potser el més conegut, sigui el de l'aventura del Plus Ultra, que sortí de Palos de Moguer l'11 de gener de 1926 i viatjà fins a Buenos Aires, tripulat pels oficials i mecànic Franco, Alda, Duran i Rada.

Els col·leccionistes disposen amb aquesta temàtica d'un camp amplíssim per treballar-hi, atès que es poden tractar multitud de branques com ara els aparells precursors, els avions comercials, les companyies aèries, els aeroports, la simbologia i mitologia amb l'Ícaro al capdavant. Igualment, les aeronaus esportives, els globus, els dirigibles o zeppelins, els paracaigudes, el Concorde, el món espacial i un sense fi de variants que poden arribar a fer les delícies dels aficionats.

Gironins del segle XIX

Gaietà Roger Aymerich

Qui dius que és l'alcalde ara?

- El petit de cals Roger.

- En Gaietà? Però si fa poc que va arribar, no?

Tot i que se sap que Gaietà Roger Aymerich va néixer a Palamós a mitjans del segle XIX, dels seus primers anys de vida no se n'ha pogut esbrinar massa coses. El primer fet vital constatable es va produir el 1857, quan es va traslladar a Puerto Rico. Aleshores era colònia espanyola i molts joves hi marxaven per buscar-hi fortuna, de la mateixa manera que altres ho feien a Cuba o al continent americà.

Gaietà era el tercer fill de la família Roger que empenia aquella viatge, ja que abans ho havien fet els seus germans grans Antoni i Miquel. Ells dos havien engegat un establiment anomenat Roger Hermanos dedicat a la confecció de roba a mida per a home.

Els palamosins residien i tenien el negoci a Yamagüez, una població costanera però situada en una zona envoltada de muntanyes. Aquesta particular orografia feia que la localitat quedés un xic aïllada de la resta de Puerto Rico i que tingués una vida local molt intensa, tant des del punt de vista cultural com polític. Possiblement per aquestes circumstàncies s'explica la possibilitat que persones novingudes ascendissin ràpidament si eren prou emprenedores. Aquest va ser el cas de Gaietà Roger Aymerich, que quan tot just feia nou anys que residia a Yamagüez ja va ser escollit alcalde. Val a dir, però, que va ocupar el càrrec de manera interina uns pocs mesos del 1866 actuant com a representant del partit conservador.

El 1868 a Espanya va començar el Sexenni Democràtic, un període marcat per l'intent de modernització i obertura de l'estat. Des de les colònies, aquest episodi va ser aprofitat per reclamar més llibertat i es va començar a parlar d'independència. En canvi, Madrid volia impedir l'emancipació dels territoris d'ultramar i es van buscar alternatives, com ara dotar-los d'autonomia. Per això es van convocar diverses eleccions i es va promoure una nova constitució. Durant tot aquest procés, el sastre palamosí va fer les funcions d'elector —és a dir, compromissari— per Yamagüez. Malauradament no hem pogut conèixer com van ser els últims dies de Gaietà Roger Aymerich, però segons tots els indicis va morir a Puerto Rico, una colònia que es desvincularia d'Espanya arran de la guerra de 1898.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador i periodista